

dijous, 12 de juny de 2008

elSingulardigital.cat

DIARI D'ACTUALITAT NACIONAL
Director: **Antoni Aïra**

CERCAR

Singularitats
Falsificador?

Portada Política Societat Economia Cultura Esports
Club Singular Confidencials Butlletí Hemeroteca

Joaquim Colominas

ELS POLÍTICS, HAN DE TORNAR AL DAVANT

La manifestació del 1Des2007 va ser significativa per moltes coses. En destacaré algunes: la primera, naturalment, perquè malgrat fer-se una propaganda relativa (degut a la por de determinats partits que participaven a la convocatòria; degut a la voluntat de passar-ne per alt tant com van poder determinats mitjans de comunicació; malgrat no participar-hi el PSC, el partit que ha sabut mobilitzar major nombre de persones a les urnes, arribant a la cifra rècord de 1.500.000 vots; ...), la seva participació va ser masiva. Que encabat no es digui que no interessa la política a la gent!

El segon fet significatiu és que es va donar la paradoxa que es demanava més poder per Catalunya, més poder per la Generalitat, més poder pel President de la Generalitat, i el president estava amagat a casa seva.
Tercer: ha posat a uns partits (CiU-ERC-ICV) al costat d'una gran part de la ciutadania, i els altres (PSC-PP), es van quedar a casa.

Quart: que l'exPresident Pasqual Maragall va saber estar on havia d'estar, malgrat els seus excompanys de viatge. (No serà que Maragall hi toca més que no els actuals dirigents del PSC, sector catalanista?).
Cinquè. Per la singularitat i encert d'algunes pancartes. La que vaig trobar més encertada: "Català: paga, somriu i calla!".

Sisé: Que s'ha acabat demanar perdó a Madrid. Nosaltres, els catalans, som com som, no ens en hem d'amagar, i volem continuar com som. Hem de parlar clar. El problema el tenen els espanyols, que no volen acceptar la diversitat nacional. El problema el tenen els espanyols, que no accepten el que representa l'estat de les autonomies.

I sisé: La diferència amb "la manifestació", la més important, la de l'11set1977, era que en aquella, els polítics anaven al davant de la manifestació. L'encapçalaven. La lideraven. I, al de dissabte passat, els polítics anaven al darrera de la ciutadania. Darrera de les organitzacions de la societat civil. I aquest és un gran dèficit d'aquest període de 30 anys, el període que distancia una manifestació de l'altra.

Catalunya no pot prescindir dels seus dirigents polítics. Cap país s'ho pot permetre. Però, especialment, el nostre país, perquè necessita que els representants dels ciutadans recuperin una autoritat perduda al llarg d'aquests trenta anys.

És significatiu que al capdavant dels polítics actual se situessin tres persones, tres exdirigents polítics, de tres partits diferents, que tenen una gran autoritat personal, política i moral: els molt honorables presidents Jordi Pujol, Heribert Barrera i Joan Rigor. Tres persones respectades per moltes persones que pertanyen als respectius partits en els que militen.

Els dirigents polítics han de recuperar una autoritat que havien tingut molts d'ells, en els anys de la transició, en els primers anys de la democràcia, i que, malauradament, posteriorment han perdut. Catalunya, sense polítics respectats, poc avançarà. Comencem a fer els deures de casa, en primer lloc.

3 COMENTARIS IMPRIMIR ENVIAR

< Tornar enrere

AVÍS LEGAL · PUBLICITAT · CONTACTAR · QUI SOM
© ElSingularDigital.cat 2006

RSS 2.0 W3C XHTML 1.0 W3C CSS Comitium Suite

Audits per interactiva i mesurats per Nielsen/NetRating

Desenvolupament: ©Babsoft Disseny Gràfic: l'eixida

Un tarot diferent 24 h
Un Tarot individual i transparent
Consulta la seva tarotista personal
www.tarot24.cat/tarot

El canvi a Barcelona
Volem una ciutat per als joves
Suma't al canvi amb la JNC!
www.CanviJove.cat

onsortir.cat
Portal d'oci, cultura i turisme.
Comparteix i viu el nostre país!
www.onsortir.cat

Lloguer de cotxe
El seu cotxe des de 2,50 euros/mes
www.avancar.es